

Въ Сѣвота на гѣ; недѣла.

Отъ Лѣка, зачало 74.

Въ онова врѣмѣ, влѣзе Исусъ въ кѣща-та на нѣкого си княза фарисейски сѣвотенъ день да гѣде хлѣвъ, и тѣ имаха очи-ты си на него. И ето, имаше прѣдъ него нѣкой си человекъ красничавъ. И отвѣща Исусъ та говораше на законницы-ты и на фарисей-ты и рече: Позволено ли е да цѣли нѣкой въ сѣвота? Я тѣ мзлачаха. И похвана та го исцѣли и пѣсна го. И отговорн на тѣхъ и рече: Кой отъ васъ, ако бы падналъ оселъ-тъ или волъ-тъ мѣ въ ама, не бы го на часа извлѣкалъ въ сѣвотенъ день? И неможаха на това да мѣ сѣ отговоратъ. Рече пакъ притча на званни-ты, като глѣдаше какъ избиратъ пѣрвы-ты за сѣденіе мѣста, и дѣмаше имъ: Кога та ка ни нѣкой на свадьба, не сѣдай на пѣрво-то мѣсто, да не бы да е призовакъ и дрѣгнго по почтенъ отъ тебе; И доде онынъ, който е поканилъ и тебе и него, и ти рече: Дай мѣсто на тогова; и тогава наченешъ сѣ усрамѣваніе да залавашъ послѣдне-то мѣсто. Но кога та поканатъ, нди и сѣдни на послѣдне-то мѣсто, да ти рече, кога доде този който та е призовакъ: Пріателю, възлѣзъ по горѣ; Тогава щешъ има слава прѣдъ тымъ, конто сѣдатъ сѣ тебе заедно. Защото сѣкой който възносѣ себе си ще сѣ смири, и който сѣ смирава, ще сѣ възнесе.

Въ недѣла гѣ: по въздвиженіе.

Отъ Лѣка, зачало 91

Въ онова врѣмѣ, человекъ нѣкой си пристѣпи при Исуса да го искѣшава, и казваше: Учителю благый, що да сторѣжъ за да наследѣжъ животъ вѣченъ? Я Исусъ мѣ рече: Шо ма казвашъ благъ? никой не е благъ, токмо единъ Богъ. Заповѣди-ты знаешъ, „Да не направишъ прѣлюбовѣаніе: Да не убѣишъ: Да не сткраднешъ; Да не лжжесвидѣтельстввашъ; Почитай баща си и майка си., Я той рече: Това сичко съмъ упазилъ отъ младость-та си (до нынѣ). Това като чѣ Исусъ, рече мѣ: Оце едно ти недостига: сичко щото имашъ продай, и раздай на сиромасы-ты, и ще имашъ сѣкровище на небото; и доди та ма послѣдѣвай. Я той като чѣ това, наскѣрбисѣ; за щото бѣше много богатъ. И като го видѣ Исусъ че сѣ наскѣрби, рече: Колко мжчно ще влѣзѣтъ въ царство-то Божіе, тѣмъ конто имѣтъ богатство. Защото по лесно е да прѣмине камила прѣзъ игленны уши, нежели богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе. Я конто чѣха това рѣкоха: и кой може да сѣ спаси? Я той рече: Невъзможно-то у человекъ-ты, у Бога е възможно.

Въ понедѣльникъ на дѣ: недѣла,

Отъ Марка, зачало 42.

Рече Господь. Който сѣблазни одного отъ малы-ты, конто вѣрватъ въ мене, за него по добрѣ

БЫ БЫЛО